

»Being Me Being You«, sum henda myndin er frá, er eitt av trimum verkum í »Viva, Vive!«, sum Black Box Dance Company framførði í fjør

»Nú eri eg ikki tann, sum hevur lætt við at leggja meg út, men kosturin er mín egna ábyrgd«

Katya Rannváardóttir

fýrr var rútmiskur fimleikur og seinnu árin er farið yvir í estetiska fimleikin, sum ikki minst ger vart við seg um eina viku, tá Føroyar hýsa heimsmeistarakappingini í estetiskum fimleiki.

– Eg var við á fyrsta liðnum hjá Havnar Fimleikarfelag, sum var við til heimsmeistarakapping í estetiskum fimleiki. Og eg kann gott siga í dag, at hevði eg ikki havt gingið til fimleik, hevði eg ikki havt tær grundfortreytirnar, sum eg hóast alt hevði, tá eg byrjaði, sjálvt um eg sjálvandi ikki kendi nógv til dansilist og dansiteknikk. Men eg trúgvi, at estetiski fimleikurin gjørdi sítt til at kveikja í mær hugin til at dansa og at gera meira við dansin, sigur Katya.

– Í Føroyum fyllir serliga estetiski fimleikurin øgiliga nógv í mun til fólkatálið, og fimleikarfeløgini gera eisini eitt fantastiskt arbeiði. Men eg trúgvi eisini, at hetta kann koma av, at tað finst ikki eitt veruligt dansiumhvørvi, har rørslutørvurin verður nøktaður og har tað regluliga ber til at ganga til dans og dansiundirvísing. Tí er fimleikurin eitt fint tilboð til teirra, ið dáma væl at røra seg aftur við tónleiki, tí har fáa tey seriøsa venjing.

Samstundis sum ein ítróttargrein sum fimleikurin kann geva eina góða grund undir tí, ið tað hevur at siga at røra seg, heldur Katya eisini, at tað hevur øgiliga nógv at siga, at tú hevur eitt opið sinni:

– Tað ræður um at vera forvitin eftir at læra onnur ting, tí móguleikarnir eru stórir, um tú bara fert eftir teimum. Og so ræður tað eisini um at tora at royna okkurt, sum í byrjanini kann kennast øgiliga løgið. Tá tú bara ert vanur við at røra teg innan fyri tey vanligu mørkini, kann tað vera løgið knappliga at skula gera okkurt annað. Men tað finst eitt hav av dansiskúlum allastaðni, so hjá tí, ið fegin vil, eru nógv í at velja, sigur hon.

Alt á einum stað

Lykilin til, at nakað av álvara spurdist burtur úr dansinum hjá Katyu Rannváardóttir Dezilva Nielsen, liggur í tí, at hon sum 16 ára gomul fór á eftirskúla í Oure, sum liggur har suðuri á Fyn. Har sá hon bráðliga teir móguleikar, sum lógu í dansi, og tá kveiktist av álvara áhugi hennara fyri at leggja leiðina á tann bógvin.

– Tað var ikki, fyrr enn eg ordiliga bleiv presenterað fyri dansinum, at eg bleiv forelskað í honum. Eftir hetta eina eftirskúlaárið fór eg heimaftur at ganga eitt ár í Hoydølum, men so mátti eg bara avstað aftur. Kanska eisini, tí eg dugdi at síggja, at skuldi eg gera meira við dansin, so mátti tað vera nú, og tí bleiv tað til, at eg tók annað og triðja studentaskúlaárið á Oure, greiðir hon frá.

Framhald á næstu síðu